

Goigs en
de
Divina
de les Ànimes,
que es canten en l'Església

alabança

la
Pastora
Maria Santíssima,

del Sant Àngel (Caputxins)

Pu'x al ramat peixeü
les flors d'amor de Déu,
gentil Maria,
deu-me'n un brot a mi,
que les roses d'ací
fan sinò espines:
ja els dic adéu-siau:
*doneu-me-la Vós si us plau
l'herba florida.*

Al barret de pastor
duu unaponceü d'or,
al Cel collida,
més dolços que la mel
els olors de cel
amb què ens hi tira.
La vostra olor ens atrau:
*doneu-me-la si us plau
l'herba florida.*

On ella assenta el peu,
papallonet beseu,
clavells hi riuen:
on gira l'ull tan dolç,
canteu-hi rossinyols!
ja el sol hi brilla.
O aurora que ens el dau:
*mostreu-me-la si us plau
l'herba florida.*

En sa galtereta en flor
treien bonic color
roses i lliris,
mes ai! lliris tan bells
cercant perduts anyells
s'emmorenien.
O rosa, o lliri blau:
*doneu-me-la si us plau
l'herba florida.*

El xai diví en sos pits
viu de lliris florits,
encens i mirra,
els altres viuen d'ell,

del camp més ros i bell
puix ès l'espiga.
Floriu per mi i granau:
*doneu-me-la si us plau
l'herba florida.*

Del bon amor estel,
guiant-nos cap al Cel
canta i refila,
pels tendres aimadors
fent guirnaldes de flors,
i sajulida.
Si un brot per mi en guardau:
*doneu-me-la si us plau
l'herba florida.*

Si tenen mal de cor,
sa carbasseta d'or
l'endolciria,
qui mor tantost reviu:
si de bon cor li diu:
Ave Maria.
Ave mon cor decau!
*doneu-me-la si us plau
l'herba florida.*

Ací baix al torrent
si n'hi roda un serpent
de nit i dia,
a tot anyell que naix
el tira daltabaix
de l'aspra timba.
Floriu rosa suau:
*doneu-me-la si us plau
l'herba florida.*

La pastora sortí,
i amb gaiató d'or fi
ja l'embestia,
l'esclafa a cops de peu,
i a l'arbre de la creu
ben fort el lliga
Vós que son cap xafau:

*doneu-me-la si us plau
l'herba florida.*

Se'n enamora un Déu,
en tron d'or l'asseu
dalt, a la cima,
sa corona en son front,
sota son peu el món
i sa harmonia.
Vós que l'amor robau:
*doneu-me-la si us plau
l'herba florida.*

El sol és son vestit,
el mantell de la nit
sa mantellina
per a brodar-la els céls
donen ruixats d'estels
i pedreria.
Reina del mantell blau:
*doneu-me-la si us plau
l'herba florida.*

Mes ella encara ens diu:
«xaiets, veniu, veniu
a qui us estima;
jo us guiaré amb dolçor
a pasturar la flor
que no es mustiga».
Vós que amb llet la regau:
*doneu-me-la si us plau
l'herba florida.*

Ens peixarà amb sos dits,
ens donarà sos pits,
font de delícies:
Veniu! que es viu a plaer
a l'ombra del roser
que és sense espina.
Puix als anyells en dau:
*doneu-me-la si us plau
l'herba florida.*

V. Ora pro nobis Sancta Dei Genitrix.

R. Un digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS:

Deus, qui universum mundum ineffabili providentia regis atque gubernas: praesta nobis famulis tuis; ut intercedente Beata Maria semper Virgine, quae vigili custodia nos pascit, ab hostibus defensi, et fructus tui dulcedine satiati ad caelestem patriam securi perducamur. Per Christum Dominum nostrum. Amen.